

Bībele bērniem
piedāvā

Pirmās
Lieldienas

Autors: Edward Hughes

Ilustrācijas: Janie Forest
Alastair Paterson

Adaptācija: Lyn Doerksen

Tulkotājs: Christian Lingua
www.ChristianLingua.com

Izdeva: Bible for Children
www.M1914.org

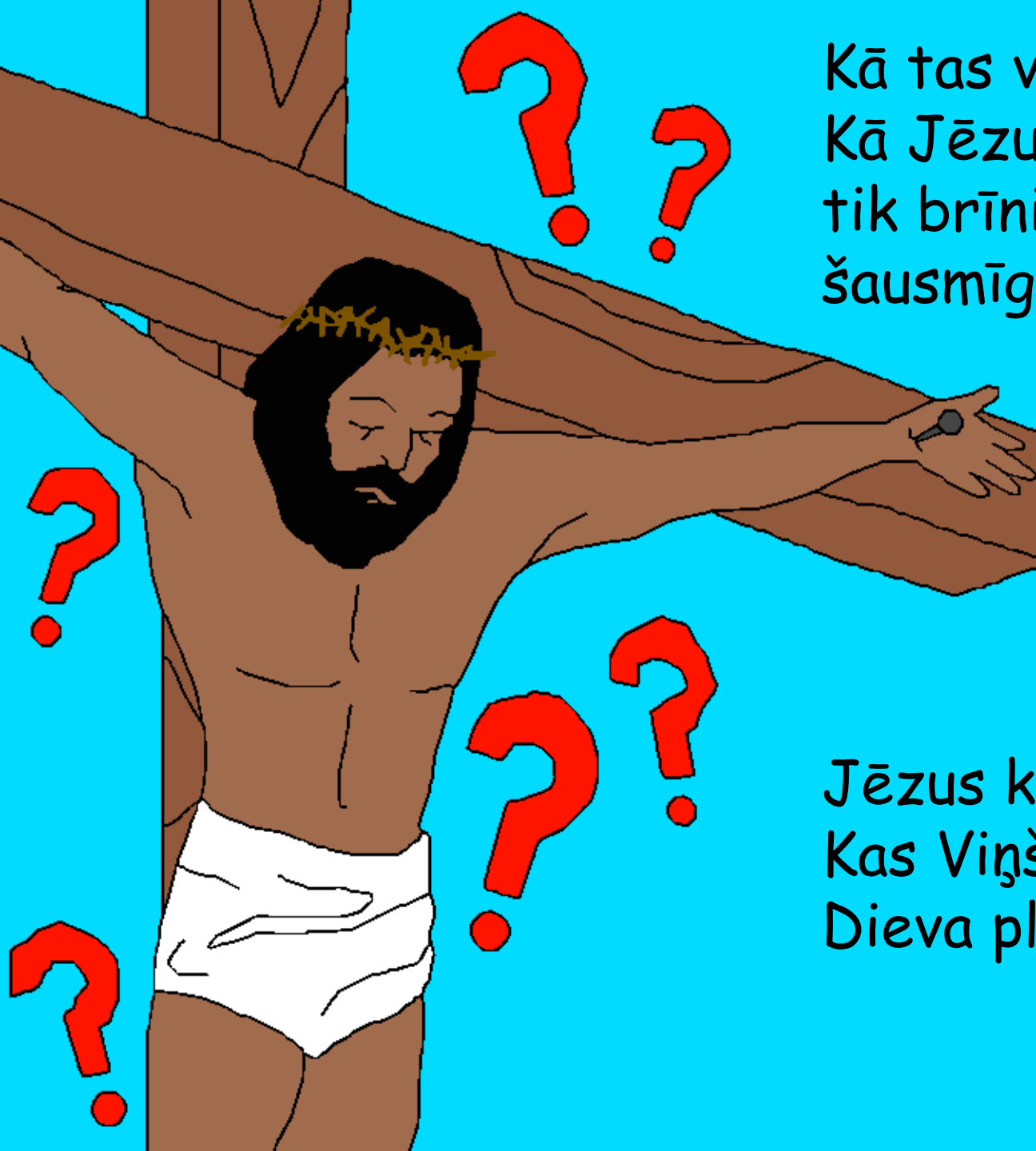
©2020 Bible for Children, Inc.

Licence: jums ir tiesības kopēt un drukāt šo stāstu,
ja vien jūsu mērķis nav to pārdot.

Sieviete stāvēja uz
trokšņainas pakājes
un skumji vēroja
šausmīgu ainu.
Viņas Dēls mira.
Šī sieviete bija
Marija, un viņa
stāvēja vietā,
kur sita
krustā
Jēzu.

Kā tas varēja notikt?
Kā Jēzus varēja noslēgt
tik brīnišķīgu dzīvi tik
šausmīgā veidā? Kā gan

Dievs varēja
ļaut Savam
Dēlam tikt
piesistam
krustā un
nomirt? Vai

Jēzus kļūdījās par to,
Kas Viņš bija? Vai
Dieva plāns izgāzās?

Nē! Dieva plāns
neizgāzās. Jēzus
neklūdījās. Jēzus
vienmēr zināja, ka Viņu
nonāvēs ļauni cilvēki.
Pat tad, kad Jēzus bija
vēl mazs, vecs vīrs
vārdā Sīmeans teica
Marijai, ka viņu gaida
bēdas.

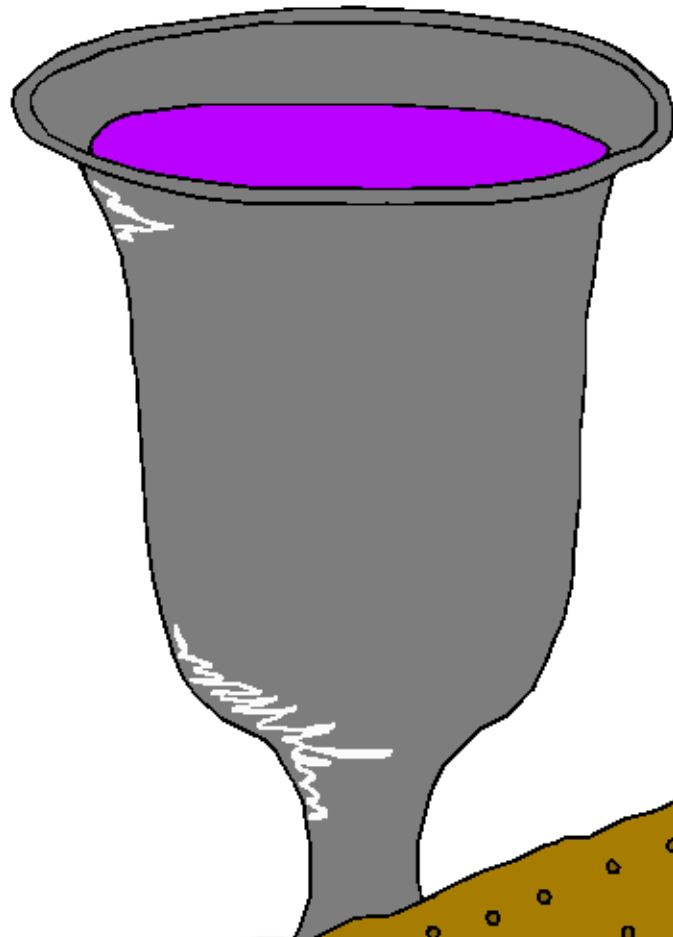
Dažas dienas pirms
Jēzus nāves, pie Viņa
atnāca kāda sieviete
un izlēja Viņam uz
kājām svaidāmo eļļu. „Viņa
izšķiež naudu,” sūdzējās mācekļi.

„Viņa ir padarījusi labu darbu,” teica Jēzus.
„Viņa svaidīja mani kapam.” Cik savādi vārdi!

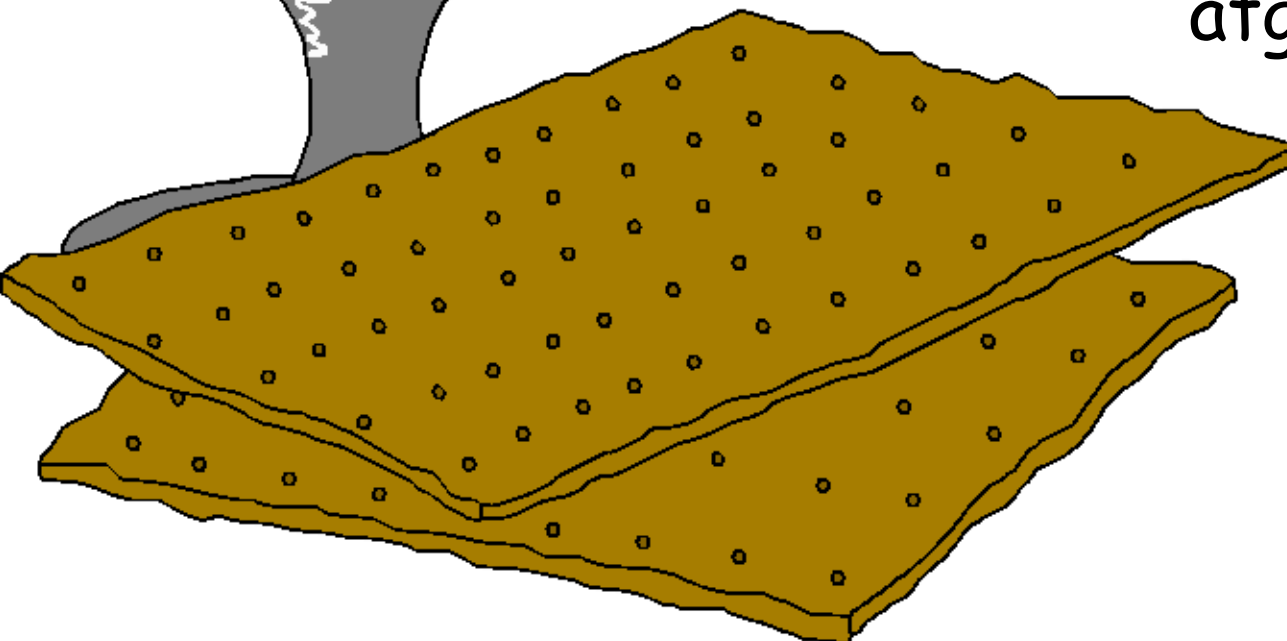

Pēc tam Jūda, viens no
Jēzus divpadsmit mācekļi
piekrita nodot Jēzu
augstajiem priesteriem
par 30 sudraba
gabaliem.

Jūdu Pashā svētkos Jēzus sarīkoja pēdējās vakariņas ar Saviem mācekļiem. Viņš stāstīja viņiem brīnišķīgas lietas par Dievu un par Dieva apsolījumiem tiem, kas Viņu mīl. Jēzus deva viņiem maizi, un viņi dzēra no viena kausa. Tā Jēzus atgādināja tiem, ka Viņa miesa un asinis tiek dotas par to, lai viņi saņemtu piedošanu par grēkiem.

Tad Jēzus pateica Saviem draugiem, ka Viņu nodos un ka viņi aizbēgs. „Es neaizbēgšu,” uzstāja Pēteris. „Pirms gailis dziedās, tu Mani trīs reizes aizliegsi,” sacīja Jēzus.

Vēlāk tanī naktī
Jēzus devās uz
Ģetzemanes dārzu,
lai lūgtu Dievu.
Mācekļi, kas bija
kopā ar Viņu, aizmiga.
„Mans Tēvs,” lūdza
Jēzus. „...Lai šis
biķeris iet Man
garām, tomēr ne kā
Es gribu, bet kā Tu
gribi.”

Pēkšņi dārzā iesoļoja liels ļaužu pulks,
ko atveda Jūda. Jēzus nepretojās,
taču Pēteris nocirta kādam vīrietim
ausi. Jēzus klusi aizskāra vīrieša
ausi un dziedināja viņu. Jēzus
zināja, ka viņa sagūstīšana
ir Dieva prāts.

Pūlis aizveda Jēzu pie augstā priestera. Tur
jūdu vadoņi nolēma, ka Jēzum ir jāmirst. Netālu pie
ugunskura kopā ar kalpiem

stāvēja Pēteris un visu
vēroja. Cilvēki trīs
reizes uzlūkoja Pēteri
un sacīji: „Tu biji ar
Jēzu!” Pēteris trīs
reizes liedzās, kā
arī bija teicis
Jēzus. Pēteris
pat lādējās
un dievojās.

KIKERIKŪ

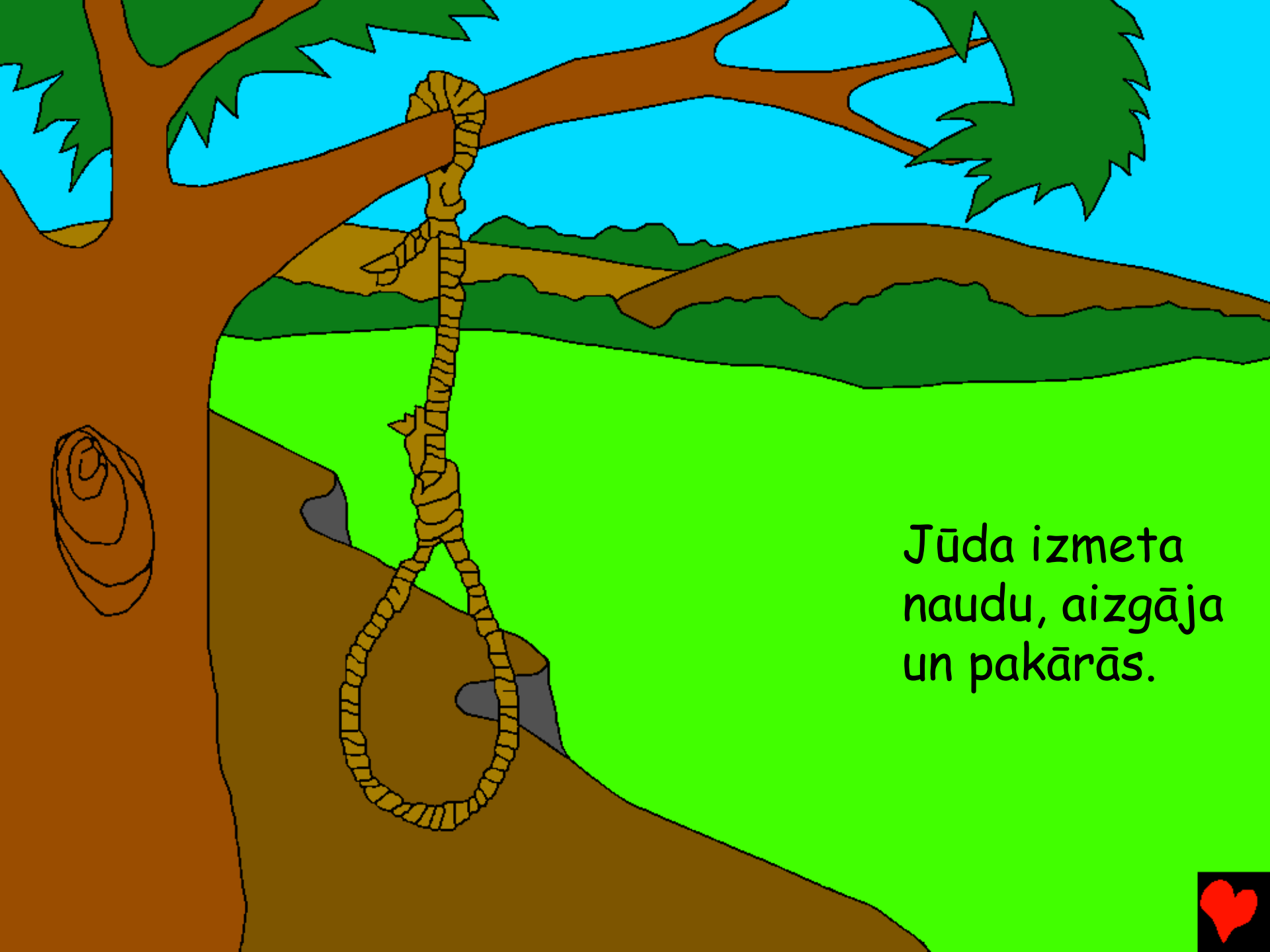
Tajā pašā brīdī dziedāja gailis. Pēterim tā likās kā Dieva balss. Pēteris atcerējās Jēzus vārdus un gauži raudāja.

Arī Jūda nožēloja
izdarīto. Viņš zināja, ka
Jēzus neizdarīja nekādu
grēku vai noziegumu. Jūda
centās atdot atpakaļ 30
sudraba gabalus, bet
priesteri tos neņēma.

Jūda izmeta
naudu, aizgāja
un pakārās.

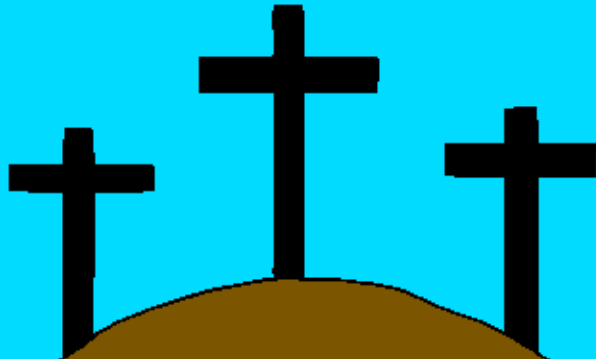
Priesteri aizveda
Jēzu pie romiešu
valdītāja Pilāta.
Pilāts teica: „Es
nekādas vainas pie
Viņa neatrodu.” Bet
pūlis turpināja brēkt:
„Sit Viņu krustā! Sit
Viņu krustā!”

Galu gala Pilāts padevās un
piesprieda Jēzum krusta nāvi.
Karavīri sita Jēzu, splāva Viņam
sejā un šauta. Savā nežēlībā viņi
nopina vainagu no gariem, asiem
ērķšķiem un uzlika to Viņam galvā.
Pēc tam viņi piesita Viņu koka
krustā, lai Viņš mirtu.

Jēzus vienmēr zināja, ka mirs tādā veidā.
Viņš zināja arī to, ka Viņa nāve dos piedošanu
grēciniekiem, kas ir noticējuši Viņam. Līdzās Jēzum
krustā sīta arī divus
noziedzniekus. Viens
ticēja Jēzum un
devās uz Paradīzi.
Otrs neticēja.

Pēc vairāku stundu ilgām
ciešanām Jēzus sacīja:
„Viss ir piepildīts,” un
nomira. Viņa darbs
bija pabeigts. Viņa
draugi apglabāja
Viņu privātā
kapā.

Romiešu karavīri piestūma
priekšā kapam akmeni
un sargāja to. Lai
neviens netiktu ne
iekšā, ne ārā.

Ja tās būtu beigas, tad šis
būtu ļoti skumjš stāsts.
Bet Dievs izdarīja kaut
ko brīnišķīgu. Jēzus
nepalika miris!

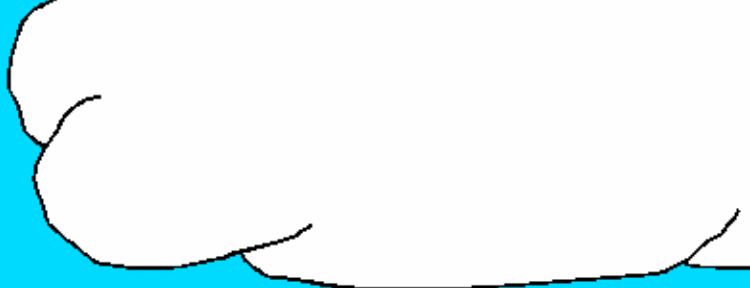
Pirmajā nedēļas dienā agri no rīta daži no Jēzus mācekļiem ieraudzīja, ka kapa akmens ir novelts malā. Viņi ieskatījās iekšā, bet Jēzus tur nebija.

Viena sieviete palika pie kapa un gauži
raudāja. Viņai parādījās Jēzus!
Viņa priecīgi steidzās atpakaļ,
lai pastāstītu to pārējiem
mācekļiem. „JĒZUS IR
DZĪVS! JĒZUS IR
AUGŠĀMCĒLIES NO

MIRONIEM!”

Drīz vien Jēzus atnāca pie mācekļiem un parādīja savas naglu caururbtās rokas. Tā bija patiesība. **JĒZUS ATKAL BIJA DZĪVS!** Viņš piedeva Pēterim par to, kas tas Viņu noliedza, un lika mācekļiem stāstīt visiem par Viņu. Pēc tam Viņš devās uz debesīm, no kurienes arī bija nācis.

Pirmās Lieldienas

Stāsts no Dieva Vārda, Bībeles,
atrodas

Mateja 26-28, Lūkas 22-24,
Jāņa 13-21

„Kad kļūst izprotami Tavi vārdi, tie apgaismo.”
Psalmi 119:130

Beigas

Šis Bībeles stāsts pavēsta mums par mūsu
brīnišķīgo Dievu, kas radīja mūs un kas grib, lai tu Viņu iepazītu.

Dievs zina, ka esam darījuši sliktas lietas, ko Viņš sauc par grēku. Sods par grēku ir nāve, bet Dievs tik ļoti tevi mīl, ka sūtīja Savu vienpiedzimušo Dēlu Jēzu, lai Viņš mirtu pie Krusta un saņemtu sodu par taviem grēkiem. Pēc tam Jēzus augšāmcēlās no miroņiem un devās mājās uz Debesīm! Ja tu ticēsi Jēzum un lūgsi Viņam piedošanu par saviem grēkiem, Viņš tev pēdos! Viņš atnāks un dzīvos tevī, un tu dzīvos kopā ar Viņu mūžīgi.

Ja tu tici šai patiesībai, pasaki Dievam šos vārdus:
Mīļais Jēzu, es ticu, ka Tu esi Dievs, ka kļuvi par cilvēku, lai mirtu par maniem grēkiem, un ka tagad atkal esi dzīvs. Lūdzu, ienāc manā dzīvē un piedod manus grēkus, lai es varētu dzīvot jaunu dzīvi un kādu dienu būt kopā ar Tevi mūžīgi. Palīdzi man paklausīt un dzīvot Tev kā Tavam bērnam. Āmen.

Katru dienu lasi Bībeli un runā ar Dievu! Jāņa 3:16

